

Nøvn

Jan Müller 60 ár

Í morgin, leygardagin 2. apríl, verður Jan Eiden Müller 60 ár. Jan hevur í 40 ár verið partur av føroyska fjølmiðlaheiminum, og frá 1978 var hann tann fremsti í strembanini at menna Sosialin og í tí sambandi eisini at dyrka aðrar møguleikar fyri samskifti og miðlan, sum seinastu árinu eru vornir so mangir og fjølbroyttir.

Barnaheimið var á Landavegnum, og tíðindi og miðlar og tað at leggja til rættis og at skipa fyri vóru heilt tíðliga eyðkendir eginleikar.

Jan er havnarmaður. Mamman er Mia fødd Hansen og av Funningsstovuslagnum, og pápin var Eiden Müller, sum mundi vera ein av teimum fyrstu føroyingum við journalistútbúgving. Hann lærði á Politiken og

arbeiddi í mong ár á Dimmalætting, áðrenn hann fór at arbeiða fyri seg sjálfan og skrivaði fyri fleiri útlandsk bløð og tíðindastovur.

Mamma Eiden, Ebba, var úr Slagelse. Zahle, sum var framstandandi radikalur politikari og forsætismálaráðharri, var pápa-beiggi hennara. Ebba var gift H. C. Müller, sum var útbúgvin juristur og vinnulívsmáður í Havnini. Hann doyði blaðungur, og Ebba rak síðani virkseimið, eitt nú sum DFDS umboð og eitt skifti sum formaður í Reiðarafelagnum.

Mia og Eiden fingur triggjar synir: Frank, Jan og Michael sum allir búgva í høvuðsstaðnum.

Áhugin fyri samfelagsviðurskiftum í breiðum

týðningi var góður íblástur hjá Jan til journalistikkinn. Útbúgvingarlaga gjørdi hann ein umveg, sum helst hevur verið hentur í lívsstarvinum. Eftir málsligt studentsprógv í Høydølum fór Jan í 1971 niður til Keypmannahavnar, har hann fór undir lestur í fornaldarfrøði og samfelagsfrøði. Steðgurin var kortini ikki langur, og í 1972 var hann millum teirra, sum fóru undir spildurnýggja støðisútbúgving í náttúruvísind á Fróðskaparsetrinum.

Tíðliga í tíðini skrivaði Jan um ítrótt og ungdomsviðurskifti í Dagblaðnum, og tað sigst, at tað varð heitt á hann um har at taka størri ábyrgd á seg. Jan vildi tó fegin útbúgva seg meiri. Hann fór á journalistskúlan í Árhús í 1974, og tá ið hann

leyk prógv fyra ár seinni, hevði hann verið í praktikk í eitt hált ár í útvarpinum og í eitt ár á Sosialinum.

Socialurin gjørdist lívsverkið hjá Jan. Fyrstu árinu arbeiddi hann saman við Torfinni Smith, síðani saman við Kristjani Dahl, sála, og so komu fleiri yngri uppi og vóru við at bera víðari.

Fyrstu árinu var tað í trongum umstøðum í Sjúrdargøtu. At flyta út á Argir mundi kennast sum risa betring av karmunum, og tá ið Socialurin so flutti heim í Vágshotn, segði Jan seg kenna møguleikarnar at vera margfaldar, og hann hevur staðið á odda í fleiri nýskapanum.

Spurningurin hjá flokspolitisku bløðunum var meiri nær, enn um lykilin skuldi

snarast um. Meðan hini bløðini fóru, so eydnaðist tað Jan og feløgum hansara at menna Sosialin. Pressa varð sett í kjallaran á Argjum, útgávnar fjølgaðust frá tveimum til trýggjar og síðani fimm ferðir um vikuna, og tað eydnaðist eisini at gera gamla dreymin til veruleika um at keypa blaðið frá Javnaðarflokkinum.

Samstundis sum karmarnir vórðu víðkaðir og rúmkaðir, so megnaði Jan við sínum stóra hugflogi og arbeiðssemi at stríðast fyri journalistikum dreymum og málum:

Socialurin setti tíðliga professionellann fotograf, hann so at siga uppfann Óla Petersen sum blaðteknara síðst í áttatiárunum, og teir á Argjum mundu vera millum

teir fyrstu í kongaríkinum at bjóða internettænastur. At gera blaðið sjónligt stríðist Jan fyri við fyrst at seta redaktiónir kring landið, síðani við rullandi redaktiónini og so komu Portalurin og Rás2.

Tað hevur altíð verið soltið við útbúnum journalistum. Ti hevur verið neyðugt við ungum og hugagóðum fólki. Jan hevur givið ungum spírum kjans at royna seg, og tey eru nógv, sum minnst aftur á læruríkt tíðarskeið saman við Jan Müller.

Tað er tiltikið at vera á redaktiónsfundi saman við Jan. Hugskotini og vinklarnir eru sum mjølið í krukkuni á sinni. At netverkið hjá fryntliga og eldhugaða Mülleranum hevur verið so ógvuliga stórt og víðfevnt er